

Beløbet fordeles forholdsmæssigt mellem Havnene efter de paagældende Varemængder. Denne Afgift kan dog ogsaa udredes af Havnenes almindelige Indtægter. Disse Afgifter fastsættes for en 5-aarig Periode ad Gangen. Det er meget behageligt for Havnene, at de saaledes faar Selvbestemmelsesret med Hensyn til, om de vil fremskaffe de nødvendige Midler ved særlig Afgift paa de ind- og udgaaende Varer eller udrede den af Havnens almindelige Indtægter. Velhavende Havne, der ikke har stor Gæld eller staar overfor nye, store Udgifter, vil være i Stand til at afholde dem af de almindelige Indtægter. Til Betyggelse for de Havne, som ikke har stor Interesse i, at der tilvejebringes en saadan Isbryder, er der en Bestemmelse, som gaar ud paa, at Afgiften kan af Ministeriet ned sættes eller endog helt bortfalde, for saa vidt angaar Havne, der selv har Isbrydermateriel eller ikke har Brug for en Bryder af den heromhandlede Beskaffenhed. Ogsaa om disse Spørgsmaal er der, saa vidt jeg har forstaaet — og jeg har sikkert forstaaet rigtigt —, fuld Enighed mellem Havnebestyrelserne og Ministeriet. Der kan endvidere ske Nedsættelse af Afgiften, naar begge Tings Finansudvalg har givet sin Tilslutning dertil. Jeg mener saaledes, at der er taget ethvert Forbehold og givet enhver rimelig Betyggelse for Havnene. Jeg kan ogsaa slutte mig til Bestemmelsen i § 5 om, at Betalingen for Isbryderhjælp, naar Hjælpen til vedkommende Skib maa opfattes om Bjærgning, skal tilfalde Statskassen.

I den til Ministeriet indgaaende Beretning om „Isbjørn“ hævdes det, at det under Isforhold ret ofte er vanskeligt at faa en Lods om Bord. Der skrives, at under saadanne Forhold burde det være Skibsfarten tilladt at tage den Lods, som lettest kan faas om Bord, selv om Lodsningen efter de derom fastsatte Regler skal besørge af et andet Distrikts Lodser. Jeg har, da dette Spørgsmaal i den forrige Regerings Tid var til Behandling, fremdraget det Synspunkt, at der burde skabes en anden Ordning med Hensyn til Lodsernes Lønninger og Størrelsen af deres Distrikter. Da vi nu har faaet en ny Forsvarsminister, vil jeg meget henstille til ham at tage dette Spørgsmaal under alvorlig Overvejelse. Det er urimeligt, saaledes som Forholdene er i Øjeblikket for en stor Del af vore Lodser, og det bør være saaledes, mener jeg, at Folk, der ansættes i et saadant Arbejde, ogsaa er nogenlunde trygge for deres økonomiske Udkomme. Det bør ikke være saaledes som nu, at enkelte Lodser har meget store, jeg kan næsten sige svim-

lende Indtægter, medens andre ikke kan tjene til det nødtørftige.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling, saaledes at den Isbryder, som der er Tale om her, og mod hvis Bygning der vistnok ikke vil være nogen Modstand her i Tinget, kan være klar til at tage fat, hvis der nu efter den milde Vinter, vi har haft, skulde komme en meget haard Vinter, saaledes at man ogsaa rundt omkring i de mere afsides beliggende Havne kan være sikker paa at faa de Skibe ført frem, som er fragtet til de paagældende Byer.

Hans Jacob Sørensen: Det ærede Medlem, der nu har talt, syntes ikke at være tilfreds med den Linie, som dels Loven af 13. Juni 1922, dels nærværende Forslag til Lov om Tillæg til denne Lov følger, idet det ærede Medlem ikke mente, at det var rigtigt at gaa frem paa den angivne Maade, at Staten vil yde Støtte, men til Gengæld krævede noget af dem, Støtten blev ydet til. Jeg maa sige, at jeg er for mit Vedkommende udmærket tilfreds netop med den Linie, som denne Lov og dette Lovforslag følger. Jeg synes, at det var godt, da vi i 1922 kunde forhandle om at vedtage en Lov, der i Virkeligheden hvilede paa et Grundlag af stærke Ønsker, der var fremsat fra Erhvervslivets Organisationer og da navnlig fra Skibsfarten, og naar vi nu allerede tre Aar efter staar med det som en fastslaaet Kendsgerning, ikke blot at der var Brug for den nye Isbryder, men ogsaa at Isbryderen har gjort megen Nytte i Vinteren 1923, har vist sig at være stærkt og godt konstrueret og har været ført af virkelig dygtige Mænd, og at i Virkeligheden — lad mig føje det til — ogsaa de, der i 1922 gik ind paa at være med til at udrede de Beløb, det kostede at holde en saadan Isbryder, er godt tilfredse, ja, saa synes jeg, at vi kun kan hilse dette med Glæde. Nu staar vi ved nærværende Lovforslag overfor at skulle vedtage en Udvidelse af den tidligere vedtagne Lov derhen, at vi skal have en Isbryder til. Og vi staar igen med et Lovforslag, der hviler paa et Grundlag af Ønsker fremsat fra Erhvervslivet, denne Gang navnlig fra Handelens og Havnebyernes Folk, og igen, kan jeg sige, Ønsker, der er meget vel motiveret, og samtidig Ønsker, hvortil der er føjet Tilbud om ogsaa denne Gang at medvirke til at skaffe de Summer, som der vil medgaa til Driften af Bryderen, og derudover ogsaa Tilbud om at være med til at skaffe de Summer, som maa anvendes, naar Bryderen